

λούσιμο

λούσιμο, το, ουσ. [<μσν. λούσιμον, από το θέμα αορ. του ρ. λούζω + κατάλ. -ιμον], το λούσιμο· η έντονη επίπληξη, η κατσάδα: «δε θα το γλιτώσεις το λούσιμο απ' το διευθυντή, που άργησες πάλι στη δουλειά». Υποκορ. **λουσιματάκι, το**·

- *έφαγα ένα λούσιμο*, με επέπληξαν έντονα, με κατσάδιασαν: «έκανα μια βλακεία στη δουλειά κι έφαγα ένα λούσιμο απ' το διευθυντή μου, που το φουσάω και δεν κρυώνει»·

- *του ρίχνω ένα λούσιμο*, βλ. φρ. *του τραβώ ένα λούσιμο*·

- *του τραβώ ένα λούσιμο*, τον επιπλήττω έντονα, τον κατσαδιάζω: «τον τσάκωσε τ' αφεντικό του να κάνει κοπάνα και του τράβηξε ένα λούσιμο, που ήταν όλο δικό του».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας